A tisztességtelen nyereség Isten igazságának fényében – 3.

Hogy jobban megértsük ennek a legtöbbek által figyelmen kívül hagyott bűnnek a súlyosságát, részletesen foglalkozunk a témával.

Romániában az állampolgár és az állam kapcsolata egy **társadalmi szerződésen** alapul, amely a **szolidaritás** elvére épül. Ez a szerződés mindkét fél számára jogokat és kötelességeket jelent. Az állam felelőssége, hogy közszolgáltatásokat nyújtson – oktatást, egészségügyet, infrastruktúrát, szociális védelmet –, az állampolgár kötelessége pedig, hogy jövedelmével arányosan hozzájáruljon ezek fenntartásához. Ez a hozzájárulás az **adófizetés** révén valósul meg, amelyet törvény szabályoz. Azok az állampolgárok, akiknek jövedelmük van – fizetésből, önálló tevékenységből, bérbeadásból, befektetésből vagy más forrásból –, kötelesek hozzájárulni az állami költségvetéshez. A **személyi jövedelemadó** bármilyen forrásból származó jövedelemre vonatkozik, mértéke pedig **10%**.

A cél nem csupán a pénz beszedése, hanem az erőforrások méltányos újraelosztása: többet venni azoktól, akik sokat keresnek, és többet adni azoknak, akik keveset, hogy senki ne maradjon támogatás nélkül. Így az oktatás minden gyermek számára ingyenes, a kórházi ellátás mindenki számára elérhető, az utak, a parkok és a közvilágítás pedig egyformán szolgálják a szegényt és a gazdagot.

Ha a társadalmi szerződés szemszögéből nézzük a dolgokat, **a jövedelem eltitkolása** a szerződő fél – vagyis az állam – megtévesztése, amely a társadalom megszervezésének és védelmének eszközeként működik. Ebben az értelemben az államtól kapott javakat (oktatás, egészségügy, infrastruktúra stb.) a becsületesek hozzájárulásából fizetik, és ha valaki úgy élvezi őket, hogy maga nem járul hozzá, az a **közvetett lopás** egy formája.

Gyakorlati szemléltetés. Hogy megértsük a jövedelemeltitkolás bűnét, nézzünk egy példát: tegyük fel, hogy éveken át semmibe vettem az állammal szembeni kötelességemet, eltitkoltam a jövedelmemet, és kibújtam az esedékes adó megfizetése alól. Az állam – nem tudván, hogy becsapják – folyamatosan nyújtotta nekem a közszolgáltatásokat: a gyermekeim ingyen jártak iskolába, ingyenes orvosi ellátásban részesültek, családi pótlékot, ösztöndíjat kaptak. Volt aszfaltozott utam, csatornám, gázom és áramom.

Mindezeket a szolgáltatásokat az állampolgároktól beszedett pénzből tartották fenn, többek között abból az adóból is, amelyet mások becsületesen megfizettek, miközben én úgy döntöttem, hogy nem járulok hozzá.

Ha három gyermekem jár iskolába, és egy gyermek oktatásának szokásos éves költsége a közköltségvetés hivatalos elosztása szerint körülbelül 10 000 lej (a román pénznem), akkor az állam évente összesen mintegy **30 000 lejt** fordít csak az ő oktatásukra. Ez az összeg fedezi a tanárok fizetését, az iskolák fenntartási költségeit, a rezsit és más alapvető oktatási

szolgáltatásokat, és teljes egészében közpénzből finanszírozzák.

Ehhez jön még a gyermekeknek nyújtott ingyenes orvosi ellátás. Az oktatáson és az egészségügyön túl havi családi pótlékot is kapok – gyermekenként 290 lejt –, ami a három gyermekre évente körülbelül **10 400 lejt** jelent.

Ha havi jövedelmem 5000 lej, a jövedelemadóm évente körülbelül **6000 lej**. Vagyis még ha becsületesen megfizetném is az adót, az állam akkor is több mint 38 400 lejjel több juttatást adna nekem, mint amennyivel én hozzájárulok. Utálatos dolog eltitkolni a jövedelmemet, hogy ne kelljen kifizetnem azt a 6000 lejt, miközben az állam – amelyet „pogánynak" tartok – **44 400 lejt** ad nekem azoknak a becsületes embereknek a hozzájárulásából, akik megfizetik az áfát, az illetékeket és az adókat.

Tanulság **Ábrahám** és **Júdás** életéből. Képzeld el azt a bibliai jelenetet, amikor Ábrahám, a hit ősatyja, elveszíti feleségét, Sárát. Az ország lakói temetkezési helyet ajánlanak neki – egy barlangot – ingyen, a tiszteletük jeléül. Ábrahám azonban nem hajlandó fizetség nélkül elfogadni. Miért? Mert nem akart hasznot húzni, még akkor sem, amikor valamit ingyen kínáltak neki. Tisztának akart maradni, és igazságban akart élni Isten és emberek előtt egyaránt.

Most képzeld el az ellenkezőjét: valaki segítséget kap az államtól – támogatást, pályázati pénzt, családi pótlékot, szociális segélyt, ingyenes orvosi ellátást –, és úgy fogadja el, mintha jog szerint járna neki, ráadásul még úgy dönt, hogy becsapja azt, aki ennyi jót tesz vele. Eltitkolja a jövedelmét, „feketén" dolgozik, vagy kihasználja a rendszert anélkül, hogy hozzájárulna. Olyan ez, mintha valaki felajánlaná, hogy pénzzel segít neki házat építeni, ő pedig hálaadás helyett pénzt lopna ki a pénztárcájából.

Ábrahám semmit sem akart ingyen, még akkor sem, amikor hasznot húzhatott volna. Nekünk is, amikor az állam segítségét kapjuk – vagyis mindenki hozzájárulásából –, ugyanazt az utat kell választanunk: a becsületességet. Ne lopjunk a közös magtárból, mások kenyeréből, azoknak a fáradozásából, akik becsületesen hozzájárultak, hanem mi is legyünk azok között, akik örömmel adnak. Csak akkor fogadhatjuk el igazán a családi pótlékot és az ingyenes orvosi ellátást – nem haszonlesőkként, hanem becsületes állampolgárokként, akik előbb adnak, aztán megkapják, ami jár nekik.

Ez a kép még nyugtalanítóbb, amikor a saját döntésemmel vetem össze: én abból részesültem, ami nem illetett meg, sőt loptam, és becsaptam azt, aki adott nekem, eltitkolva az igazságot. Az ok? Szerettem a tisztátalan bért, ahogyan az Írás mondja Hóseás 9:1-ben.

Kérvényeztem támogatást, pályázati pénzt, szociális segélyt, tűzifa- és fűtéstámogatást – és két tárt kézzel vettem el, mintha járt volna nekem, anélkül hogy megkérdeztem volna magamtól, valóban jogosult vagyok-e rá. De amikor eljön az ideje, hogy megadjam, amivel tartozom, a kezem mintha a zsebembe volna varrva.

Rejtőzködöm, kevesebb jövedelmet vallok be, kibújok a felelősség alól. Szívem hozzászokott a kapzsisághoz, ahogyan az Írás mondja: „telhetetlenségben gyakorlott szívök van" (2Péter 2:14).

Nemcsak hasznot húztam, hanem el is titkoltam az igazságot, önző vágyaktól és telhetetlen nyereségvágytól vezérelve.

Ábrahám ellenben, az igazság után éhezve, az Istentől kapott feddhetetlenségben élt: semmit sem kívánt abból, ami a felebarátjáé volt, még egy cérnaszálat sem, és tisztán megőrizte magát az Igaz előtt. Bár nem volt neki kőtáblára írva a parancsolat – „ne kívánd… semmit, a mi a te felebarátodé" (2Mózes 20:17) –, ahogyan nekünk ma megvan, Isten a szívébe véste. Amikor Sodoma királya felkínálta neki a hadizsákmányt, határozottan visszautasította, mondván: „egy fonalszálat vagy egy saruszíjat sem veszek el mindabból, a mi a tiéd" (1Mózes 14:23). Nem akart mások munkájából hasznot húzni, mert Isten igazsága vezérelte.

Ő az igazság világosságát választotta, hittől és igazságtól vezetve. Engem önző vágyak hajtottak, őt az Isten előtti tiszta lelkiismeret. Ugyanazzal a kísértéssel szemben ő a tisztaságot választotta, én pedig azt, hogy bemocskoljam magam.

Hitem cselekedetei nem Ábrahámére, a hívők atyjáéra hasonlítanak, hanem **Júdáséra**, aki a közös erszényből lopott, és akiről meg van írva: „tolvaj vala, és nála vala az erszény, és a mit abba vetettek, elhordja vala" (János 12:6). Júdás a pénz szeretetétől hajtva a gonoszságot választotta. Az ő kis „magtárukból" lopott – abból az erszényből, amelyből az Úr Jézussal járó tanítványok kiadásait fedezték. Eltulajdonította, ami nem illette meg, a szolgálat álarca mögé rejtőzve.

A kettejük között ég és föld erkölcsi és lelki távolsága húzódik. Ábrahám feddhetetlensége a hit gyümölcse volt, Júdás kapzsisága pedig az Istentől elidegenedett szív megnyilvánulása. Az egyik épít, a másik rombol.

Ha tehát Isten országának örököse akarok lenni, Ábrahám hitével kell rendelkeznem – nem Júdás kapzsiságával. Ahogyan meg van írva: „…hanem az Ábrahám hitéből valónak is" (Róma 4:16). Az ország öröksége nem azoké, akik csupán vallásos nevet viselnek, hanem azoké, akik Ábrahám hitét élik – azt a hitet, amely igazságban nyilvánul meg.

Az adó meg nem fizetése utálatosság Isten előtt. Olyan cselekedet, amely Júdás jellemét tükrözi – kapzsiság mozgatja, és hamis lelki biztonságérzet követi. Az, hogy Júdáshoz hasonlítok, és nem Ábrahámhoz, azt mutatja, hogy nem szomjazom az igazságot. Súlyos jelzés ez: a cselekedeteim hamis hitet árulnak el, amelyből hiányzik az engedelmesség és a feddhetetlenség gyümölcse.

Az Írás figyelmeztet arra, hogyan tekint Isten erre a magatartásra, még ha társadalmi vagy gazdasági érvekkel álcázzák is. Ézsaiás 57:17-ben Isten ezt mondja: „Fösvénysége bűne miatt haragudtam és megvertem őt, elrejtőzém és haragudtam, és ő elfordultan jára szíve útján." Ez a kapzsiság nem csupán erkölcsi probléma, hanem lázadás a rend és az igazság ellen.

Aki nem hajlandó hozzájárulni, akár csak azzal a kevéssel is, amellyel szerény jövedelméhez mérten tartozik, az a közös magtárból lop. Mások által megfizetett szolgáltatásokat élvez, anélkül hogy bármit adna cserébe. Ez a rejtett igazságtalanság egy formája, amelyben valaki kihasználja a közösségi szolidaritást, de nem vesz részt benne. Még egy kis hozzájárulásnak is

van értéke, mert felelősséget, becsületességet és a közjó iránti tiszteletet fejez ki.

Ha Júdásnál a kapzsiság világosan látszik a kis magtárból való lopásban, a mi tettünk nem kevésbé súlyos csak azért, mert a magtár, amelyből veszünk, nagyobb. Az, hogy úgy tűnik, „nem látszik meg", amit elveszek, nem változtat a tett természetén. A kapzsiság ugyanaz, és a lopás lopás marad, bármekkora is. Isten nem a magtár mérete, hanem a szív feddhetetlensége szerint ítél. Az ilyen ember csaló és tolvaj, mint Júdás; ezért nem érdemli meg, hogy élvezze a rendszer jótéteményeit, hanem azt érdemli, hogy elítéljék, mert a csalást és a haszonlesést választotta, nem a hozzájárulást.

Ezért vannak az államnak olyan törvényei, amelyek büntetik az adócsalást – nemcsak azért, mert megszegi a társadalmi szerződést, hanem azért is, mert sérti azokat az erkölcsi normákat, amelyeken egy igazságos társadalom alapul. Az adócsalás nem csupán gazdasági bűncselekmény, hanem igazságtalanság a közösséggel szemben, a közjót fenntartó szolidaritás elárulása.

A feketemunkát a törvény **adócsalásnak** és csalásnak minősíti, mivel titokban kapott vagy adott pénzt jelent, az állammal szembeni törvényes kötelezettségek teljesítése nélkül. Ezt Romániában a következő jogszabályok szabályozzák:

- **Az adócsalás megelőzéséről és leküzdéséről szóló 2005. évi 241. törvény**, 9. cikk, amely kimondja: A jövedelmek eltitkolása, a törvényes dokumentumokban való feltüntetésük elmulasztása… 2-től 8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmények.

- **A Munka Törvénykönyve – 2003. évi 53. törvény**, 260. cikk (1) bekezdés e) pont, amely kimondja: Írásos egyéni munkaszerződés nélküli foglalkoztatás a tevékenység megkezdése előtt bűncselekménynek minősül, és 1-től 2 évig terjedő szabadságvesztéssel vagy pénzbüntetéssel büntetendő.

Sursa: *A tisztességtelen nyereség Isten igazságának fényében – 3.* — Tiszta Ige
tisztaige.hu/cikkek/a-tisztessegtelen-nyereseg-isten-igazsaganak-fenyeben-3